

موکت پردیس

اقتصاد، گروگان سیاستمداران!

نویسنده: مهندس محمد مهدی مباشیر - مدیر عامل شرکت موکت پردیس یزد

دنیای امروز ما

و در برابر هرگونه اصلاح ساختاری مقاومت می‌کنند. چرا که اینها ذینفع در حفظ شرایط موجود هستند. در این وضعیت آنچه برای ما عنوان «مشکلات» را دارد برای تصمیم‌سازان فرصت‌های پول‌ساز نام دارد نه مشکلات.

برای مثال همین چند نرخ بودن نرخ ارز که امروز کمر صادرکنندگان را شکسته است از جمله همین نوع سیاستگذاری است. شما ببینید الان ما چند نرخ ارز در کشور داریم نرخ ترجیحی، نرخ نیمایی، نرخ سنایی، نرخ بازار متشکل، نرخ بازار آزاد!!!! حال جالب این است که صادرکننده باید مواد اولیه و تجهیزات مورد نیاز خود را به نرخ ارز آزاد تهیه کند و دلار حاصل از صادرات خود را در بهترین حالت ممکن در سامانه سنا به فروش برساند و به ازای هر دلار حدود ۳ هزار تومان متضرر گردد.

چرا می‌گوییم در بهترین حالت حدود ۳ هزار تومان

سابق به خارج، یک اقتصاددان به ملاقات این مقامات می‌رود و مشکلات سیاستگذاری اقتصادی شوروی را مطرح می‌کند. رئیس هیئت شوروی پس از اینکه حرف‌های اقتصاددان تمام می‌شود می‌گوید: «چرا این حرفها را به ما می‌زنید؟ ما این چیزها را می‌دانیم همه مقامات شوروی این چیزها را می‌دانند!» اقتصاددان داستان ما با تعجب می‌پرسد پس چرا برای حل این مشکلات کاری نمی‌کنید؟ رئیس هیئت با خونسردی پاسخ می‌دهد: «اشتباه شما دقیقاً در همینجاست آن چیزهایی که به نظر شما مشکلات است به نظر ما نیست!»

این داستان شاید بتواند علل تکرار مداوم اشتباهات سیاستگذاری و مشکلات ناشی از آن را در کشورمان توضیح بدهد. واقعیت این است که نظام تصمیم‌سازی کشور با آمدن و رفتن دولتها و افراد تغییر نمی‌کند و این لایه تصمیم‌ساز همیشه هستند

وضعیت فعلی صنعت نساجی کشور جدای از بقیه بخش‌های اقتصادی و صنعتی نیست. به‌هرحال باید پذیرفت که اقتصاد کشور روزهای سختی را سپری می‌کند که اصلی‌ترین دلیل آن این است که اقتصاد هیچگاه اولویت اول کشور نبوده است که اگر بود وضع امروز ما شکل دیگری داشت واقعیت این است که اقتصاد ما سال‌هاست توسط سیاستمداران به گروگان گرفته شده است.

در مورد مشکلات هم پیش از این بسیار صحبت شده است و به کرات توسط فعالان اقتصادی تشریح و راه‌های برون رفت از آن نیز تبیین گردیده است ولی گوش شنوایی نیست. داستانی از عصر شوروی نقل می‌شود (هرچند صحت و سقم آن چندان مشخص نیست ولی نتیجه بسیار اهمیت است). نقل است در یکی از سفرهای مقامات شوروی

متضرر می‌شود چون اگر صادرکننده ارز خود را در سامانه نیما عرضه کند آنوقت به ازای هر دلار حدود ۴ تا ۵ هزار تومان ضرر را باید پذیرا باشد. یعنی به جای اینکه ما صادرکننده را تشویق به صادرات کنیم او را برای صادرات تنبیه کرده‌ایم. حال با این وضعیت انتظار داریم وضعیت صادرات ما و صنعت بهتر از این باشد؟!

سال‌هاست همه اقتصاددانان و فعالان اقتصادی می‌گویند اولین قدم در مسیر اصلاحات ساختاری اقتصادی تک نرخ کردن ارز هست، همه دولت‌ها هم با شعار تک نرخ کردن نرخ ارز بر سرکار می‌آیند ولی هیچگاه اقدام عملی در این ارتباط صورت نپذیرفته تا جایی که امروز این امر به یکی از ابر چالش‌های اقتصاد ما مبدل گردیده است.

فکر می‌کنید یکسان سازی نرخ ارز چرا اقدامی صورت نمی‌پذیرد؟ پاسخ همان است که قبلاً گفته شد آنچه در دایره لغات ما فعالان اقتصادی مشکل و تهدید نام گرفته برای تصمیم‌سازان فرصت طلایی می‌باشد.

واقعیت این که هیچ‌مخرج مشترکی بین دیدگاهها و نظرات فعالان اقتصادی و اقتصاددانان با تصمیم‌سازان اقتصادی کشور وجود ندارد. مخلص کلام آنکه تا اقتصاد و صنعت اولویت کشور نباشد انتظار وضعیت بهتری را نباید داشته باشیم و فراز و فرودهای مقطعی نمی‌تواند اثر مثبتی در وضعیت کلی صنعت داشته باشد و در نتیجه امیدی هم به بهبود اوضاع نمی‌توان داشت.

تحلیلی از نمایشگاه فرش ماشینی و کف‌پوش تهران

سیزدهمین نمایشگاه بین‌المللی فرش و موکت با استقبال خوب و در خور توجه شرکت‌ها و نیز بازدیدکنندگان روبرو شد به گونه‌ای که مجری نمایشگاه برای اختصاص فضای نمایشگاهی به متقاضیان با محدودیت مواجه شده بود استقبال بازدیدکنندگان هم به نسبت سال‌های پیش کیفی‌تر و تخصصی‌تر شده بود و اکثر بازدیدکنندگان را متخصصین و فعالان اقتصادی مرتبط از داخل و تعداد معدودی هم از خارج کشور تشکیل می‌دادند.

نقاط مثبت و منفی نمایشگاه سیزدهم

در ارتباط با نقاط مثبت نمایشگاه باید به استقبال درخور توجه بازدیدکنندگان و نیز تخصصی‌تر شدن بازدیدکنندگان نمایشگاه فرش و موکت اشاره کرد ولی باید در نظر داشت که نمایشگاه امسال با مشکلاتی مواجه بود و متأسفانه بعد از دوبار تغییر زمان برگزاری عاقبت در زمان فعلی برگزار گردید. زمان اصلی نمایشگاه در شهریور ماه بدلیل بیماری کرونا به ۲۵ الی ۲۹ آبان منتقل گردید ولی در ابتدای آبان ماه اعلام شد بدلیل برگزاری نمایشگاه لوازم خانگی در تاریخ فوق زمان برگزاری نمایشگاه فرش و موکت مجدداً تغییر یافته و به تاریخ ۱۶ الی ۱۹ آبان انتقال یافته است. بدیهی است این تغییرات مشارکت‌کنندگان را در تنگنای بسیاری قرار داد و چالش زیادی را بوجود آورد.

هدف شرکت موکت پردیس از حضور در نمایشگاه

حضور در نمایشگاه امسال با هدف شناسایی و جذب مشتریان جدید و ارائه خدمات به مشتریان فعلی و ارائه محصولات جدید این شرکت بود. همچنین نمایشگاه امسال فرصتی مغتنم بود تا از ایده‌ها و پیشنهادات مشتریان و بازدیدکنندگان در مورد محصولات این شرکت استفاده نمائیم. خوشبختانه باتوجه به استقبال خوب بازدیدکنندگان و سازماندهی و برنامه‌ریزی خوبی که توسط همکاران من در شرکت موکت پردیس صورت پذیرفته بود توانستیم به اهداف از پیش تعیین شده خود برسیم.

پیشنهادات برای برگزاری نمایشگاه موفق، پربار و بین‌المللی نساجی در کشور

واقعیت این است که نمایشگاه فرش و موکت تهران بیشتر از آنکه یک نمایشگاه بین‌المللی باشد یک نمایشگاه «داخلی» است. برای بین‌المللی شدن یک نمایشگاه باید زیرساخت‌های لازم فراهم گردد.

بخش مهمی از عدم توفیق نمایشگاه تهران در بعد بین‌المللی به دلیل قطع ارتباطات مالی و

اقتصادی کشورمان با سایر کشورها برمی‌گردد. متأسفانه مراودات اقتصادی کشور با دنیا بدلیل مشکلات مربوط به تحریم‌های خارجی و خود تحریمی مسئولین ما بشدت کاهش یافته و تجار و سرمایه‌گذاران خارجی تمایل چندانی به فعالیت در بازار پر نوسان و غیرقابل پیش‌بینی ما ندارند.

از آن گذشته به فرض که تاجر خارجی در نمایشگاه تهران حضور بهم رساند و تمایل به خرید هم داشته باشد بدلیل عدم وجود ساز و کار مالی مناسب و استاندارد امکان نقل و انتقال پول از سیستم بانکی وجود ندارد.

همین معضل را در بخش حمل و نقل کالا و حتی هتلینگ و اقامت مهمانان هم داریم.

نکته دیگر در مورد نمایشگاه تهران که از موانع ساختاری بین‌المللی شدن آن محسوب می‌شود مستهلک شدن تأسیسات نمایشگاه است متأسفانه در طول دهه‌ها از محل نمایشگاه تهران فقط بهره‌برداری شده و نوسازی و بهسازی چندانی صورت نگرفته، سالن‌های نمایشگاه قدیمی شده و به روز نشده حتی متأسفانه در تأمین امکانات اولیه و ضروری مثل سرویس‌های بهداشتی و فضای استراحت و تغذیه مناسب جهت بازدیدکنندگان نیز کوتاهی زیادی صورت گرفته، سرویس‌های بهداشتی نمایشگاه به معنای واقعی کلمه موجب سرافکندگی است.

موضوع دیگر ترافیک ورودی و خروجی نمایشگاه است که طی سال‌های متمادی نه تنها راه حلی برای این معضل نیندیشیده‌اند بلکه سال به سال تشدید گردیده است. در همین ارتباط به وضعیت هتل‌های نزدیک نمایشگاه هم می‌توان اشاره کرد که کاملاً مستهلک و قدیمی شده و از استانداردهای روز اقامتی بشدت فاصله گرفته است.

در نتیجه تا وقتی که این شرایط تغییر اساسی نکرده است نباید انتظار بیشتری از نمایشگاه تهران داشت و این نمایشگاه را باید فاقد وجه بین‌المللی دانست و نمی‌شود به صرف بازدید چند بازدیدکننده خارجی آن را نمایشگاهی در مقیاس جهانی به شمار آورد.